

при Христова-та милость съ образъ по добъръ отъ другія-тъ, но защо-то единъ-тъ вѣрува, а другій не вѣрува.

Вѣра, и дѣла, и двѣ-ти ся заповѣдуватъ намъ въ Писанія-та. Това като разгледуватъ мнозина невнимателно, мыслійтъ, че иматъ и двѣ-тѣ еднакво сила да ны представятъ предъ Христа. Тѣ мыслятъ, че и двѣ-тѣ сѫ потрѣбни за оправданіе-то ни, като ушъ вѣра-та причинява половина-та на спасеніе-то, и добри-ти дѣла друга-та половина. Нѣкои си поискаха да уподобятъ вѣра-та и дѣла-та на двѣ крыла, съ кои-то Христіанинъ-тъ хвърчи къмъ небо-то.

Не дай Боже, да уничтожимъ добры-ты дѣла, или да гы възбранимъ съ нѣкой начинъ. Но сѣко нѣщо иска да си варди редътъ. Добри-ти дѣла много сѫ потрѣбни въ Христіансکія-тъ съставъ. Ако обаче вникнемъ внимателно въ писанія-та, ще намѣримъ, че дѣла-та наши никакъ не могжтъ да бѫдjtъ средства на прощеніе-то ни. Оныя, кои-то мѣдруватъ, че Христосъ не ще да пріеме и прости грѣшникъ-тъ, кой-то прихожда при него съ вѣра доклѣ не прави нѣкои добры дѣла, прельщаватъ ся, и не знаѣтъ Писаніе-та. *Кой-то дохояжда при мене не щѫ да го изгониѣ вѣнѣ. ГрядуЩаго ко мнѣ, не изжесену вонѣ* (Іоан. 6; 37).

Покаянны разбойникъ, на кого-то първото познанство съ Христа ся случи въ послѣдни-ты му часове, несумнѣнно ся пріе-